SODBA SODIŠČA (drugi senat)

z dne 26. aprila 2007 *

V zadevi C-195/04

zaradi tožbe zaradi neizpolnitve obveznosti na podlagi člena 226 ES, vložene 29. aprila 2004,

Komisija Evropskih skupnosti, ki jo zastopata M. Huttunen in K. Wiedner, zastopnika, z naslovom za vročanje v Luxembourgu,

tožeča stranka,

proti

Republiki Finski, ki jo zastopata T. Pynnä in E. Bygglin, zastopnici, z naslovom za vročanje v Luxembourgu,

* Jezik postopka: finščina.

tožena stranka,

ob intervenciji:

Kraljevine Danske, ki jo zastopa J. Molde, zastopnik, z naslovom za vročanje v Luxembourgu,

Zvezne republike Nemčije, ki jo zastopata A. Tiemann in M. Lumma, zastopnika,

Kraljevine Nizozemske, ki jo zastopajo H. G. Sevenster, C. M. Wissels in P. van Ginneken, zastopniki,

inttervenientke,

SODIŠČE (drugi senat),

v sestavi C. W. A. Timmermans, predsednik senata, R. Schintgen, P. Kūris, sodnika, R. Silva de Lapuerta (poročevalka), sodnica, in G. Arestis, sodnik,

generalna pravobranilka: E. Sharpston,
sodni tajnik: B. Fülöp, administrator,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 8. junija 2006,

po predstavitvi sklepnih predlogov generalne pravobranilke na obravnavi 18. januarja 2007

izreka naslednjo

Sodbo

1 Komisija Evropskih skupnosti s tožbo Sodišču predlaga, naj ugotovi, da Republika Finska, s tem da je dopustila Senaatti-kiinteistöt (prej Valtion kiinteistölaitos), organu, ki upravlja z nepremičninami finske uprave, da je v okviru pogodbe za opremo

obrata javne prehrane kršil temeljna pravila Pogodbe ES, in zlasti načelo prepovedi diskriminacije, ki implicira obveznost preglednosti, ni izpolnila obveznosti iz člena 28 ES.

Dejansko stanje in predhodni postopek

2 Senaatti-kiinteistöt je marca 1998 v okviru omejenega postopka oddaje javnih naročil v *Uradnem listu Evropskih skupnosti* in v *Virallinen lehti* (*Uradni list Republike Finske*) objavil javni razpis za javno naročilo za prenovitvena dela in spremembo prostorov regionalne uprave mesta Turku (v nadaljevanju: prvotni razpis).

3 To naročilo je bilo razdeljeno v sklope, katerih vrednost se je spreminjala med 1.000.000 in 22.000.000 FIM. Naročila so se lahko nanašala na en sklop, več sklopov ali na vse sklope. Eden izmed teh sklopov se je nanašal na dobavo in montažo opreme za obrat javne prehrane, namenjene kuhinji menze tega organa.

4 Stranki imata nasprotni stališči glede tega, ali je bila v tem stanju postopka oddaje naročil ponudba predložena naročniku glede tega sklopa. Po mnenju Republike Finske je edino ponudbo predložila le družba Kopal Markkinointi Oy, čeprav Komisija trdi drugače.

5 Na začetku leta 2000 je naročnik neposredno pozval štiri podjetja, da predložijo ponudbe za dobavo in montažo opreme za obrat javne prehrane.

6 Z dopisom z dne 14. februarja 2000 je naročnik obvestil naslovnike tega dopisa, da se je zaradi previsokih cen prejetih ponudb odločil, da jih bo vse zavrnil. Republika Finska in Komisija nista enotnega mnenja glede tega, ali je bil ta dopis poslan vsem podjetjem, ki so predložila ponudbo za dobavo in montažo opreme za obrat javne prehrane v okviru prvotnega javnega razpisa.

7 V tem istem dopisu naročnik navaja tudi, da je družbo Amica Ravintolat Oy, najemnika menze regionalne uprave mesta Turku, pooblastil, da za račun tega organa in za znesek, ki je največ 1.050.000 FIM, nabavi opremo za obrat javne prehrane, in poziva naslovnike tega dopisa, da svoje ponudbe predložijo neposredno tej družbi.

8 Nazadnje naj bi družba Amica Ravintolat Oy kupila zadevno opremo od družbe Hackman-Metos Oy.

9 Komisija je, potem ko je bila pri njej vložena pritožba glede zakonitosti postopka Senaatti-kiinteistöt, z dopisom z dne 17. julija 2002 Republiko Finsko pozvala, naj v dveh mesecih od prejema tega dopisa predloži svoja stališča.

10 Finski organi so na ta pisni opomin odgovorili z dopisom z dne 3. septembra 2002.

11 Ker Republika Finska ni izpolnila obveznosti iz člena 28 ES, ji je Komisija 19. decembra 2002 poslala obrazloženo mnenje in jo pozvala, naj sprejme potrebne ukrepe, da se s tem mnenjem uskladi v roku dveh mesecev od njegove vročitve.

12 Finski organi so neizpolnitvi, ki jo očita Komisija, ugovarjali z dopisom z dne 12. februarja 2003 in so trdili, da so se v tem primeru spoštovali tako člen 28 ES kot tudi načeli prepovedi diskriminacije in obveznosti preglednosti, ki iz tega člena izhajata.

13 Ker Komisije pojasnila, ki so jih podali finski organi, niso prepričala, je vložila to tožbo.

14 S sklepom predsednika Sodišča z dne 14. oktobra 2004 je bila Kraljevini Danski, Zvezni republiki Nemčiji in Kraljevini Nizozemski dopuščena intervencija v podporo predlogom Republike Finske.

Dopustnost tožbe

15 Republika Finska zatrjuje, da je tožba Komisije nedopustna.

16 Ta država članica namreč meni, da se obrazloženo mnenje ne nanaša na iste očitke, kot so ti iz te tožbe. Tako naj bi v tem mnenju Komisija navedla, da bi moral naročnik zagotoviti zadostno oglaševanje in da je očitana neizpolnitev izhajala iz tega, da je najemnik menze regionalne uprave mesta Turku kot zastopnik tega organa, sklenil naročilo za dobavo opreme obrata javne prehrane, medtem ko naj bi v tožbi zatrjevala, da bi moral naročnik organizirati javni razpis in da neizpolnitev izhaja iz dejstva, da se prvotni javni razpis ni zaključil in da zato zadevno naročilo ni bilo predmet objavljenega javnega razpisa.

17 Komisija naj bi s tem razširila predmet spora, kot je bil opredeljen v okviru predhodnega postopka.

18 Treba je opozoriti, da čeprav je predmet tožbe, vložene na podlagi člena 226 ES, omejen s predhodnim postopkom, predvidenim v tej določbi, zaradi česar morata posledično obrazloženo mnenje Komisije in tožba temeljiti na istih očitkih, ta zahteva ne more biti tako ostra, da bi morala biti v vsakem primeru popolnoma skladno formulirana, če predmet spora ni bil razširjen ali spremenjen, temveč zgolj omejen (sodbe z dne 12. junija 2003 v zadevi Komisija proti Finski, C-229/00, Recueil, str. I-5727,

točki 44 in 46; z dne 14. julija 2005 v zadevi Komisija proti Nemčiji, C-433/03, ZOdl., str. I-6985, točka 28, in z dne 30. januarja 2007 v zadevi Komisija proti Danski, C-150/04, ZOdl., str. I-1163, točka 67). Komisija lahko svoje prvotne očitke natančno pojasni pod pogojem, da ne spremeni predmeta spora (sodbe z dne 11. septembra 2001 v zadevi Komisija proti Irski, C-67/99, Recueil, str. I-5757, točka 23; z dne 12. oktobra 2004 v zadevi Komisija proti Grčiji, C-328/02, točka 32, in z dne 26. aprila 2005 v zadevi Komisija proti Irski, C-494/01, ZOdl., str. I-3331, točka 38).

19 Vendar je treba je ugotoviti, da v tem primeru Komisija ni niti razširila, niti spremenila, niti omejila predmeta spora, kot je bil opredeljen v obrazloženem mnenju z dne 19. decembra 2002.

20 Namreč ne izhaja samo iz besedila predlogov obrazloženega mnenja in iz tožbe Komisije, katere formulacija je skoraj enaka, da temeljijo na istih očitkih, vendar je res tudi, da je Komisija s tem, da je v tožbi zatrjevala, da bi moral naročnik organizirati javni razpis, zgolj natančno opredelila očitek, ki ga je prvotno navedla v svojem obrazloženem mnenju, in sicer, da bi se moralo naročilo za dobavo opreme obrata javne prehrane, namenjen za regionalno upravo mesta Turku, dovolj oglaševati.

21 Vendar lahko Sodišče po uradni dolžnosti preuči, ali so izpolnjeni pogoji iz člena 226 ES za vložitev tožbe zaradi neizpolnitve obveznosti (sodbe z dne 31. marca 1992 v zadevi Komisija proti Italiji, C-362/90, Recueil, str. I-2353, točka 8; z dne

15. januarja 2002 v zadevi Komisija proti Italiji, C-439/99, Recueil, str. I-305, točka 8, in z dne 4. maja 2006 v zadevi Komisija proti Združenemu kraljestvu, C-98/04, ZOdl., str. I-4003, točka 16).

22 V zvezi s tem je treba spomniti, da iz člena 38(1)(c) Poslovnika Sodišča in upoštevne sodne prakse izhaja, da je treba v vsaki tožbi navesti predmet spora in kratek povzetek tožbenih razlogov in da mora biti ta dovolj jasen in natančen, da toženi stranki omogoča pripravo obrambe in Sodišču njen preizkus. Iz tega izhaja, da morajo biti temeljni elementi glede dejstev in prava, na katerih tožba temelji, skladno in razumljivo razvidni iz besedila same vloge (sodbe z dne 9. januarja 2003 v zadevi Italija proti Komisiji, C-178/00, Recueil, str. I-303, točka 6; z dne 14. oktobra 2004 v zadevi Komisija proti Španiji, C-55/03, točka 23, in z dne 15. septembra 2005 v zadevi Irska proti Komisiji, C-199/03, ZOdl., str. I-8027, točka 50) in da morajo biti ti predlogi izraženi nedvoumno, da se prepreči, da bi Sodišče odločilo *ultra petitum* ali da o očitku ne bi odločilo (sodbi z dne 20. novembra 2003 v zadevi Komisija proti Franciji, C-296/01, Recueil, str. I-13909, točka 121, in z dne 15. junija 2006 v zadevi Komisija proti Franciji, C-255/04, ZOdl., str. I-5251, točka 24).

23 Vendar v tem primeru Komisija s tožbo ni zadostila tem zahtevam.

24 S tožbo je Komisija predlaga, naj se ugotovi, da Republika Finska ni izpolnila obveznosti iz člena 28 ES, ker naj bi Senaatti-kiinteistöt v okviru pogodbe za opremo

obrata javne prehrane kršil temeljna pravila Pogodbe, in zlasti načelo prepovedi diskriminacije, ki implicira obveznost preglednosti.

25 Kot je poudarila generalna pravobranilka v točki 45 sklepnih predlogov, so predlogi tožbe, kot so formulirani, dvoumni in ne omogočajo jasno in natančno opredelitev tega, kar Komisija očita Republiki Finski, ker se hkrati nanašajo na člen 28 ES, na temeljne določbe Pogodbe ter na načeli prepovedi diskriminacije in obveznost preglednosti.

26 Poleg tega se pod predpostavko, da je namen tožbe Komisije, da se ugotovi kršitev člena 28 ES, niti v tožbenih predlogih niti v samem besedilu te tožbe ni jasno in natančno navedeno, kateri ukrep naj bi bil v tem primeru količinska omejitev pri uvozu ali ukrep z enakim učinkom v smislu tega člena.

27 Komisija se namreč zgolj sprašuje glede obnašanja naročnika „v okviru pogodbe za opremo obrata javne prehrane“.

28 Komisija poleg tega med postopkom nikoli ni mogla predložiti skladnega in natančnega povzetka dejstev, na katerih temeljijo očitki, ki jih navaja v podporo svoje tožbe.

29 V tožbi ne navaja nobenega natančnega podatka glede prvotnega javnega razpisa, ampak se omejuje le na to, da „glede nabave opreme obrata javne prehrane ni bil uspešen“.

30 Glede tega niti besedilo tožbe niti odgovori Komisije na vprašanja Sodišča na obravnavi ne dopuščajo, da bi se z gotovostjo ugotovilo, ali je bila ponudba za opremo in montažo opreme obrata javne prehrane dodeljena naročniku v okviru tega javnega razpisa.

31 Prav tako v repliki Komisija potrjuje, ne da bi to dokazala, da je po eni strani vsaj eno izmed podjetij, ki je predložilo tako ponudbo, ni bilo eno izmed štirih podjetij, na katere se je obrnil naročnik leta 2000 in da po drugi strani sklop za dobavo in montažo opreme obrata javne prehrane, ki je del naročila, objavljenega v okviru prvotnega javnega razpisa, ni imel enakega predmeta kot naročilo, ki je vodilo k stikom, navezanim v tem istem letu.

32 V teh okoliščinah Sodišče nima na voljo dovolj dokazov, da bi lahko natančno presodilo o obsegu kršitve prava Skupnosti, ki se očita Republiki Finski, in tako ugotovilo obstoj neizpolnitve obveznosti, ki jo zatrjuje Komisija (glej v tem smislu zgoraj navedeno sodbo Komisija proti Združenemu kraljestvu, točka 18).

33 Zato je treba tožbo zavreči kot nedopustno.

Stroški

34 V skladu s členom 69(2) Poslovnika se neuspeli stranki naloži plačilo stroškov, če so bili ti priglašeni. Ker je Republika Finska predlagala, naj se Komisiji naloži plačilo stroškov, in ker je tožba Komisije nedopustna, se Komisiji naloži plačilo stroškov.

Iz teh razlogov je Sodišče (drugi senat) razsodilo:

1. Tožba se zavrže kot nedopustna.

2. Komisiji Evropskih skupnosti se naloži plačilo stroškov.

Podpisi